RECHTSPRAAK

Roemeense uitzendwerknemer ontbindt VSO binnen de overeengekomen bedenktermijn van 61 dagen, waardoor de arbeidsovereenkomst voortduurt. Wettelijke verhoging gematigd tot 25%, maar toegewezen bedrag lijkt op 50% te zijn berekend.

Feiten

Werknemer is per 25 september 2017 in dienst getreden bij Industriële Personeels Voorzieningen B.V. (hierna: IPV) in de functie van uitzend- en/of productiemedewerker. Zijn moedertaal is Roemeens en hij spreekt geen andere taal. Werknemer wendde zich op 9 april 2026 tot een Duitse bedrijfsarts en meldde zich op 10 april 2026 ziek. Op 28 april 2026 ondertekende hij een Nederlandstalige vaststellingsovereenkomst, geantedateerd op 12 februari 2026. Daarin staat dat de samenwerking wordt beëindigd, dat werknemer geen aanspraak maakt op een transitievergoeding en dat een bedenktermijn van 61 dagen geldt. Het UWV liet werknemer weten dat hij daardoor niet in aanmerking komt voor een uitkering. Bij brief van 9 juni 2026 liet werknemer weten dat de vaststellingsovereenkomst niet heeft geleid tot een rechtsgeldig einde van de arbeidsovereenkomst en dat hij zich beschikbaar houdt voor werk. IPV betaalde vanaf 20 april 2026 geen loon meer. In dit kort geding vordert werknemer onder meer vernietiging van de vaststellingsovereenkomst, toelating tot zijn werkzaamheden, afgifte van loonstroken, betaling van achterstallig loon met wettelijke verhoging van 50% en doorbetaling van het loon. Hij voert aan dat hij de Nederlandse tekst niet begreep en niet op de gevolgen is gewezen. IPV voert aan dat werknemer zelf om ontslag vroeg en in de week na ondertekening heeft verklaard tijdelijk een pauze te nemen en in augustus terug te komen. Daarnaast betwist werknemer dat hij voldoende Nederlands spreekt of begrijpt.

Oordeel

De kantonrechter oordeelt als volgt. Het spoedeisend belang volgt uit de aard van de vordering, nu werknemer zonder inkomsten zit. Daarnaast wordt vooropgesteld dat het advies van de bedrijfsarts dat na de mondelinge behandeling is ingediend, buiten beschouwing blijft op grond van artikel 3.16 Landelijk procesreglement rechtbanken. De kantonrechter vervolgt met het oordeel dat een werknemer op grond van artikel 7:670b lid 2 BW een schriftelijke beëindigingsovereenkomst binnen veertien dagen zonder opgaaf van redenen kan ontbinden. Partijen zijn een ruimere bedenktermijn van 61 dagen overeengekomen. Tussen partijen staat vast dat de vaststellingsovereenkomst op 28 april 2026 is ondertekend, ondanks de datum van 12 februari 2026 bovenaan de overeenkomst. De brief van 9 juni 2026 is binnen de bedenktermijn verstuurd. Werknemer heeft zijn recht daarom tijdig ingeroepen, zodat de

vaststellingsovereenkomst is ontbonden en de arbeidsovereenkomst voortduurt. Of sprake was van wilsovereenstemming of dwaling ten tijde van het sluiten van de overeenkomst, behoeft daarom geen bespreking. Uit de verklaring van de Duitse bedrijfsarts blijkt dat werknemer naar verwachting vanaf 24 april 2026 weer kon werken. Nu niets anders is gebleken, is werknemer arbeidsgeschikt en moet IPV hem toelaten tot zijn werkzaamheden. Over 20 tot en met 23 april 2026 was werknemer arbeidsongeschikt en heeft hij recht op loon. IPV heeft twee verklaringen overgelegd waaruit zou blijken dat werknemer pas in augustus 2026 weer wilde werken. Werknemer heeft dat gemotiveerd weersproken en voor nadere bewijslevering is in kort geding geen plaats. De kantonrechter gaat er daarom van uit dat werknemer zich op 9 juni 2026 beschikbaar stelde voor werk. Het is dan aan IPV als werkgever om hem op te roepen. Dat zij dat niet deed, komt voor haar rekening en risico. Het loon wordt daarom deels toegewezen. De wettelijke verhoging wordt gematigd tot 25%, gelet op de nalatige gedragingen van beide partijen. Werknemer stelde zich niet direct beschikbaar en IPV riep hem niet op voor werk. Het toegewezen bedrag komt echter overeen met een wettelijke verhoging van 50%. IPV wordt in de proceskosten veroordeeld.

Instantie: Rechtbank Gelderland
Datum uitspraak: 17-09-2026
ECLI: ECLI:NL:RBGEL:2026:7641
Zaaknummer: 12333239 \ VV EXPL 26-116
Rechters: W. van der Boon
Advocaten: B.W.P.M. van Orsouw
Wetsartikelen: 7:628 BW, 7:629 lid 1 BW en 7:670b BW